

fondet med sine gravemaskiner har vært den banebrytende faktor i arbeidet i denne 25-års perioden.

Når det gjelder kjennskapet til — og oppdyrkingen av — de islandske myrene, opplyser forfatteren at myrdyrkingen først begynte for alvor på Island etter 1920. Om utviklingen på dette området har direktør Eylands tidligere skrevet en meget verdifull artikkel (2), som nevnt foran. Ved siden av å gi en utførlig utredning om de rent tekniske problemer som man har hatt å kjempe med i forbindelse med kultivering av myrene på Island, gir han i den nevnte artikkel en rekke interessante glimt av landbrukshistorisk og kulturhistorisk interesse som leserne har stor glede av. På tross av de språklige vanskeligheter som anmelderen har hatt med å trenge nærmere inn i det omfattende og meget detaljerte materiale som ligger til grunn for denne nye avhandlingen, føler jeg meg nokså sikker på at også hans siste publikasjon inneholder viktige opplysninger av betydelig landbrukshistorisk — spesielt lokalhistorisk — interesse. Det må ha vært et kjempearbeide å samle og bearbeide de mange facts som er presentert i denne boken. Som formann i styret for Statens Maskinfond, og ansvarlig for valget av og innkjøpene av de første gravemaskiner av «slepeskovltypen» i de første eksperimentårene 1942—1945, har antakelig direktør Eylands vært den rette mannen til å løse en slik oppgave.

KJEMISKE MIDLER MOT ROTDREPER OG STRÅKNEKKER

Av amanuensis Leif Robert Hansen.

Forfatteren, som arbeider ved Statens plantepatologiske Forsøk i Danmark, gir i publikasjonen*) de foreløpige resultatene fra en systematisk undersøkelse av fungicider og andre kjemikaliers virkning mot rotdreper og stråknekker. Hittil er det gjennomført laboratorieforsøk hvor kjemikaliene i 6 forskjellige konsentrasjoner er prøvd mot disse soppene i petriskålkulturer. Kjemikaliene suges opp i filterpapirobletter som plasseres midt i petriskålene, og kjemikaliens virkning bestemmes etter 10—12 dagers inkubasjonstid ved måling av den eventuelle mycelfri sonen omkring filterpapirobletten.

Av de 28 kjemikalier som ble prøvd var 15 aktive overfor rotdreper og 19 overfor stråknekker. De sterkest virkende kjemikalier har helt hindret mycelvekst i petriskålene, mens de med svakest virkning bare har gitt en mycelfri sone på 1 mm's bredde. Ved bruk av laveste konsentrasjon (0,25 ‰) hadde 6 kjemikalier aktiv virkning mot rotdreper og 12 mot stråknekker.

LOT-melding.

*) Ømand, H. O. 1967. Virkning af nogle kemiske midler over for fodsygefremkaldende svampe. Nord. Jordbr. forskn. 49: 302—303.